

BIBLIJSKO - MOLITVENA ZAJEDNICA
SVETI PAVAO

U KRISTA KRŠTENI

Pavlova muka

Na prvi pogled – čudan naslov. Kako netko bože biti kršten u Krista Isusa? U njegovo ime, to da. Krštenjem koje je on ostavio, to da. Ali kako se može u nekoga krstiti? No ipak ustrajmo kod ovoga naslova. On je Pavlov. On odaje muku apostola Pavla da izrazi krsnu stvarnost.

Evo njegovog teksta:

„Ili zar ne znate: koji smo god kršteni u Krista Isusa, u smrt smo njegovu kršteni. Krštenjem smo, dakle, zajedno s njime ukopani u smrt, da kao što Krist slavom Očevom bi uskrišen od mrtvih, i mi tako hodimo u novosti života. Ako smo, doista, s njime srasli po sličnosti smrti njegovoj, očito ćemo srasti i po sličnosti njegovu uskrsnuću. Ovo znamo: naš je stari čovjek zajedno s njime raspet, da onemoća ovo grešno tijelo, te više ne robujemo grijehu. Ta tko umre, opravdan je od grijeha.“ (Rim 6, 3-7)

Što Biblija kaže
o vašem
identitetu u Kristu

DJD

Pavao želi izraziti svu dubinu krsnog događaja

ukoliko ono stvara novi odnos između Isusa Krista i krštenika. **Izraz je svakako slikovit, analogan, ali je točan, štoviše, on je „ispod“ sadržaja kojeg želi izraziti.** Odnos koji se stvara između Krista i krštenika neizreciv je za naše spoznaje i pojmove. **On nadilazi naše ljudsko iskustvo i stoga ga možemo izraziti ili u slici ili opisno.** No uvijek smo u situaciji da zahvatimo samo jedan dio ove bogate stvarnosti. U istoj smo situaciji i ovoga trenutka dok želimo izraziti ovaj vid krsne stvarnosti. Ali budući da je ona temeljna u krsnom događanju, ne možemo je zaobići.

Pokušajmo barem opisno ući u tu stvarnost.

U sakramenu krštenja krštenik dolazi u dodir s Isusom Kristom, **s njegovim životom, s njegovim otkupiteljskim djelom, mukom, smrću i uskrsnućem**. Sakrament se događa snagom Isusovog života i uskrsnuća po Duhu Svetom koji je na djelu. Isusovo otkupljenje ovdje snažno djeluje, ono prožima krštenika i čitav njegov život. Toga se trenutka Isusovo otkupljenje **izljeva** (opet analogan izraz) na krštenika. Žrtva križa, Isusovog predanja i poslušnosti, njegove pobjede i „**prodora**“ (kako kaže poslanica Hebrejima) do Boga zahvaća krštenika (Isus kao čovjek po predanju svoga života došao je pred lice Božje kao Veliki svećenik sa svojom vlastitom krvlju kako kaže poslanica Hebarejima), zahvaća krštenika.

Ivan 3,5

*Odgovori Isus: "Zaista,
zaista, kažem ti: ako se tko
ne rodi iz vode i Duha, ne
može ući u kraljevstvo
Božje."*

Krštenje u ranoj crkvi

To događanje lijepo izražava i stari ranokršćanski obred krštenja. **Krstilo se uranjanjem.** Katekumen (sada krštenik) ulazio je u vodu krtionice (nalik malom bazenu) kao stari neotkupljeni, grešni čovjek. Tu ga je zatim biskup uranjao izgovarajući riječi krštenja: „**Ja te krstim u ime Oca i Sina i Duha Svetoga!**“ Toga trenutka krštenik je umirao grijehu i starom svijetu, grešan je čovjek ostao ukopan u vodi. Na drugoj je strani izlazio novi čovjek, preporođen, rođen od Boga iz vode i Duha Svetoga, on je ustao na novi život.

Možda je Pavao, pišući svoju poslanicu Rimljanima imao pred sobom upravo tu sliku. **Ovaj ranokršćanski krsni obred zorno izražava krsno događanje.** U krštenju se krštenik suoči s Kristu i njegovu životu. Tu on umire skupa s Kristom. Kao što je Krist smrću na križu umro starom svijetu, njegova smrt znači smrt grijehu, pobjeda nad grijehom i zlom, tako ta ista Kristova smrt ovoga trenutka u kršteniku snažno djeluje. U njemu se ona događa, on umire grijehu, u njemu umire stari čovjek. I ne samo da je krštenik suočen Kristu u smrti, on je to i u ukopu.

A photograph showing a person's arm and shoulder being submerged in water during a baptism ceremony.

Krštenje u vodi-
kao vanjski znak
i svjedočanstvo milosti
koja se dogodila iznutre...

Pavao naglašava (vjerojatno iz koncepcije da se smrt potpuno dovršava ukopom) da je krštenik s Kristom suukopan, **suobličenje je dakle potpuno**. I kao što je Krist svojom smrću i ukopom umro ovom svijetu, tako se to događa i s krštenikom. I kao što Isus Krist sada živi novim životom u svijetu svojega Oca, tako je i krštenik pozvan, upravo zato jer je suobličen i Kristu i njegovu uskrsnuću, da već sada na ovoj zemlji živi novim životom.

ŠTO JE KRŠTENJE?

Krštenje je prvi i temeljni sakrament po kojem postajemo Djeca Božja, članovi Crkve. Krštenjem nam se briše istočni grijeh.

Grijeh je proturiječnost krštenja

Ponovo se susrećemo s činjenicom da Pavao mora i životnu praksu krštenika temeljiti na stvarnosti krštenja. Ima li veće logike od ove koju on kao zahtjev stavlja pred krštenike? Ako je činjenica da su krštenici umrli grijehu i starom svijetu, što još onda oni imaju s grijehom? Kako bi mogli dopustiti da grijeh ponovo zagospodari u njihovim životima! Ta oni su suuskrslji s Kristom (usp. Kol 3,1) i trebaju tražiti ono što je „**gore**“, na nebaesima, tamo gdje je Krist u slavi svojega Oca. To oni moraju svjedočiti ovdje na zemlji, novi, nebeski život. **Stoga je grijeh po Pavlu najveća proturiječnost krsne stvarnosti koja u kršteniku djeluje.** Čujmo ga još jednom u poslanici Rimljanim:

„Neka dakle ne kraljuje grijeh u vašem smrtnom tijelu, da slušate njegove požude, i ne predajite grijehu udova svojih za oružje nepravde, nego sebe, od mrtvih oživjele, predajte Bogu i udove svoje dajte Bogu za oružje pravednosti. Valjda grijeh neće vama gospodovati! Ta niste pod Zakonom nego milošću.” (Rim 6,12-14)

Za krštenike nema drugoga zakona i pravila života. **Oni su pozvani živjeti svoje krštenje, stvarnost u koju ih je Otac po svojoj i ljubavi stavio.** Sva krštenikova praksa, njegova svakodnevnica, vrednovanja i životna pravila moraju počivati na jedinstvenoj stvarnosti koja se u njemu zbila u času krštenja, on je zaživio u Isusu Kristu kao novi čovjek!

Što znači „biti u Kristu“?

Upotrebljavajući formulaciju 'u Krista kršteni' Pavao stvara u vidu posebnu i sasvim specifičnu vezu koja se u krštenju stvara između Krista i krštenika. **Njih se dvojica povezuju u jedno zajedništvo.** To je zajedništvo života, egzistencije(vidjeli smo malo prije da život Kristov djeluje u kršteniku), a ne samo neko moralno, idejno zajedništvo. **Stvara se životna veza, sudbinska veza, zajedništvo koje po intimnosti i blizini asocira na ono koje se događa unutar jednog organizma** (stoga govorimo o organizamskom zajedništvu). U tom smislu Pavao upotrebljava sliku ljudskog tijela u kojem su svi udovi međusobno najtješnje povezani. I to je slika, stvarnost je daleko bogatija. Sva su naša zemaljska zajedništva, pa i ona najbliža i najintimnija, u redu egzistencije ispod su ove krsne stvarnosti.

Ja sam tra. vi lože.

*Tko ostaje u meni i ja u njemu,
taj donosi mnogo roda.*

*Uistinu. bez mene
ne možete učiniti ništa.*

(Joan 15. 5)

Mi ljudi na ovoj zemlji nikada se tako ne možemo jedni s drugima povezati.

U svojoj nemoći uvijek ostajemo 'jedni pokraj drugih' u nemogućnosti da se posve 'stopimo' u svojem zajedništvu s drugim. Pavao, govoreći o našem krsnom zajedništvu s Kristom probija ovu našu ljudsku nemogućnost, želeći izraziti ono što je preko naših spoznaja i mogućnosti (zato nam se njegov izraz i čini nespretnim), **potpuno stapanje s drugom osobom, govori da smo 'u Krista kršteni', da smo u 'Kristu'. Biti kršten – znači biti 'u Kristu'.**

**Kad ti zatreba pomoć,
zapamti - nećeš je dobiti od
onih koji su veliki i moćni,
nego od onih
koji imaju veliko srce!**

ime u Sreću

facebook.com/ime.u.Srecu

Tako je „**biti u Kristu**“ temeljno ozračje, životni prostor u kojem se krštenik kreće, diše i djeluje. A to znači da je on s Kristom trajno po svojem krštenju životno i sudbinski povezan blizinom i životnim zajedništvom koje je za nas neizrecivo. „**Biti u Kristu**“ je za Pavla osnovna formula razmišljanja kad je riječ o kršćanima, krštenicima.

Koja je dubina zajedništva „**biti u Kristu**“ pokazuje nam i činjenica da sam Isus svoj odnos prema Ocu izražava upravo tom formulom. Evo događaja sa zadnje večere:

Kaže mu Filip: „**Gospodine, pokaži nam oca, i dosta nam je!**“ Isus će mu: „Filipe, toliko sam vremena s vama, i još me ne poznaš? Tko je video mene, video je i oca. Kako ti onda govorиш: 'Pokaži nam Oca'? Ne vjeruješ li da sam ja u Ocu i Otac u meni? Riječi koje vam govorim, od sebe ne govorim: Otac koji prebiva u meni čini djela svoja. Vjerujte mi: ja sam u Ocu i Otac u meni. Ako ne inače, zbog samih djela vjeruite.“ (Iv 14,8-11).

Trs i loza

Isus je u Ocu i Otac u njemu! Ako znamo da ne postoji zajedništvo nego li je trojstveno u kojem se božanske osobe međusobno proniču i saopćavaju, onda nam pomalo postaje predočivo koja je dubina zajedništva između Krista i učenika. Isus o tom zajedništvu govori u slici. **To je slika trsa i loze, a Ivan evđelista ju je zapisao kao dio Isusovog govora na zadnjoj večeri (Iv 15,1-8).**

Svaku lozu na
meni koja ne
donosi roda
on siječe, a svaku
koja rod donosi
čisti da više roda
doneše (Iv 15,2)

Rastimo u Gospodinu

Jedan organizam

Zajedništvo je, dakle, „**organizamsko**“. Trs i lozu povezuje jedan te isti život, isti životni sokovi struje, zajedno donose rodove! Isus poziva svoje učenike da „**ostanu u njemu i on u njima**“. To je onda garancija prave plodnosti života. Bez toga zajedništva čovjek se „**suši**“, sterilan je i na kraju otpada kao osušena mladica. Samo „**biti u Kristu**“, biti s njime najintimnije povezan znači uistinu plodno živjeti.

Zajedništvo u molitvi

Iz takvog zajedništva s Kristom i krštenikova molitva ima jednu novu dimenziju. „**Ako ostanete u meni... štогод hoćete, ištite, i bit će vam**“. Razlog je upravo u tome što krštenik ne moli sam, već skupa s Isusom s kojim tako duboko povezan. A Isus kao proslavljeni Gospodin stoji pred Ocem svojim i našim s čitavim svojim životom. „**Biti u Kristu**“ i donositi plodove znači **proslavljati Oca, vršiti pravu liturgiju života, biti klanjalac Očev**. Tako krštenici časte i slave Oca na jedinstveni način širinom i dubinom čitavog svojeg života koji je „**u Kristu Isusu**“.

